

Sygn. akt II KO 109/21

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie P. P.,
oskarżonego o czyn z art. 239 § 1 k.k. i inne
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 grudnia 2021 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w W.
z dnia 15 listopada 2021 r. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 listopada 2021r., sygn. akt III K (...), Sąd Rejonowy w W., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Uzasadniając wniosek wskazano, że oskarżony jest adwokatem i wielokrotnie występował w roli obrońcy przez Sądem Rejonowym w W.. Natomiast świadkami w sprawie są osoby, które były przez niego reprezentowane w wielu postępowaniach karnych przed tym Sądem, zatem rozpoznanie sprawy przez Sąd właściwy do jej rozpoznania mogłoby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy, w utrwalonym orzecznictwie, niejednokrotnie podkreślał, że przepis art. 37 k.p.k., jako wyjątkowy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Kryterium "dobra wymiaru sprawiedliwości", uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie wskazanego przepisu, przejawia się nie tylko w realnym zagrożeniu obiektywizmu w orzekaniu o odpowiedzialności karnej, lecz także w równie realnym zagrożeniu sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie (vide: postanowienie SN z dnia 14.06.2018r., sygn. akt V KO 35/18, LEX nr 2509717). Przekazanie sprawy może nastąpić jedynie w sytuacji, gdy w sprawie występują takie szczególne, uprawdopodobnione okoliczności, że mogą one zasadnie stwarzać w opinii publicznej przekonanie o braku warunków do obiektywnego jej rozpoznania w danym sądzie oraz o tym, że przekazanie sprawy stworzy lepsze możliwości do sprawnego jej rozstrzygnięcia.

Podnoszone przez Sąd wnioskujący okoliczności dotyczące tego, że oskarżony występował w charakterze obrońcy, w wielu sprawach karnych, przed Sądem właściwym, tj. Sądem Rejonowym w W., zaś świadkami składającymi zeznania go obciążające są osoby, które wielokrotnie składały, przed różnymi składami tego Sądu, zeznania w innych sprawach, w których był on obrońcą lub nawet je reprezentował, same w sobie, w sposób oczywisty nie są okolicznościami stwarzającymi wątpliwości o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w Sądzie właściwym. Sama obawa odnośnie do możliwości zaistnienia w przyszłości w odbiorze zewnętrznym wątpliwości co do obiektywnego rozpoznania sprawy, jeśli nie ma żadnych realnych podstaw, nie powinna uzasadniać uchylania się przez sąd od rozpoznania sprawy. Autorytet sądu buduje sprawne, bez zbędnej zwłoki, przeprowadzenie każdego postępowania i wydanie, na podstawie wnikliwej i bezstronnej oceny dowodów, sprawiedliwego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2009 r., III KO 81/09, OSNKW 2010, z. 2, poz. 20).

Wobec powyższego orzeczono jak w postanowieniu.